

Doç. Dr. Eyüp AKMAN\*

## SON DİVAN ŞAİRLERİNDEN KASTAMONULU AHMET RIZA BOŞDURMAZ

### A-Hayatı:<sup>1</sup>

Ahmet Rıza Boşdurmaz'ın nüfus kaydına göre adı Ahmet Ziya'dır. Ahmet Ziya, hicri 1292 senesinde (Miladi 1876) Kastamonu'nun Abdül-Cebbar mahallesinde doğmuştur. Babası Uzun Mustafa oğullarından Mehmet Ata Efendi (D.1854-Ö.1915), annesi Hacer Hanımdır (D. 1857-Ö. ?). Mehmet Ata Bey ile Hacer Hanımdan Ahmet Rıza'dan başka 1888 yılında Mehmet İhsan dünyaya gelir.

Ahmet Rıza, Şerife (D.1874-Ö.1956) ile evlenmiş ve bu evlilikten Mehmet Cemal<sup>2</sup> (D.1894-Ö.1959)ve Mahmut Celal (D.1900-Ö.1952) doğmuştur.

Ahmet Rıza, ilk tahsilini Kastamonu'da tamamladıktan sonra Nasrullah Medresesi müderrisi Hafız Ahmet Lütfi Efendi'nin derslerine devam etmiş,

\* Kastamonu Üniversitesi Öğretim Üyesi

1 Rıza Boşdurmaz'ın hayatına ait bilgileri, M. Nasıh Çelenligil'in, Ahmet Rıza'nın ölümü dolayısıyla yazdığı bir yazıdan (*Doğrusöz Gazetesi*, Kastamonu, 3 Ocak 1948) ve Kastamonu nüfusundan elde ettik.

2 Mehmet Cemal ile Safinaz'ın evliliğinden 1931 yılında Salim Boşdurmaz doğar (Ö.1949). Safinaz Hanım 1911 Çatalzeytin doğumludur. Salim ise 1931 yılında Ayancık'ta doğmuştur. Salim Boşdurmaz Dilşen hanım ile evlenir. Bu evlilikten Merih (D. 1959), Hürriyet Nezh (D.1960), Kazım Giray (D.1964) adında üç oğul, Zühal (D.1964) adında bir kız dünyaya gelir. (Zühal 1982 yılında, halen Gaziantep Vali Yardımcısı olan Mehmet Taşdoğan ile evlenmiştir ve bu evlilikten Hüseyin Gökseven ve Ömrüm Serena dünyaya gelmiştir.) Bütün bunlar bize gösteriyor ki Boşdurmaz ailesi geçen asrın başlarında Kastamonu'dan Sinop'a taşınmışlardır.

## Kastamonu'nun Yetiştirdiği Meşhur Adamlar HATTAT ZADELER

Kont

A. R. BOŞDURMAZ

Yazan: İhsan Özanoğlu

Ahmet Rıza Boşdurmaz, Hattat Zade nam-ı diğer İhsan Mustafaoğlu ailesine mensup ve Kont Rıza gövdesi ile meşhur şairlerimizdendir.

Mutasavvıf bilgilerimizden M. İhsan Oğuz'un ağabeyi olan Boşdurmaz'ın geçeceği şöyledir:

Ahmet Rıza, onun babası Mehmet Atanullah, onun babası Hafız Ahmet, onun babası Mehmet, onun babası Mustafa.

Rıza Boşdurmaz, 1902'de Abdülcembar mahallesinde doğdu. İlk ve Rüşdiye tahsilini ikmal ettikten sonra Nizamiye medresesi müderrisi Hafız Ahmet Lütfi'ale devralarını devam ile tevhidname aldı. Kastamonu Nafiasına intikap etti.

Böylece bir müddet muhtelif vazifelerde çalıştıktan sonra İstanbul'a giderek Nafia Nezaretinde matbaa oldu. Kastamonu vilayeti Nafia Kondüktörlüğüne tayin olundu. Oradan Kastamonu'ya nakil etti. 1934'te kendi arzusu ile emeklisiz ayrıldı. 24-12-1947 tarihinde hayata veda etti.

Devamı var

icazetnamesini aldıktan sonra Kastamonu nafiasına (bayındırlık işleri) girmiştir. Bir süre yollarda çavuşluk, ambar memurluğu ve katiplik yapmıştır. Daha sonra İstanbul'a giderek Nafia Nezaretince (Bayındırlık Bakanlığı) yapılan sınavı kazanmış ve Kosova vilayeti Nafia Kondüktörlüğüne tayin edilmiştir. Emekli olduğu 1934 yılından birkaç sene önce, memleketi Kastamonu'ya gelmiş ve hizmetlerini burada sürdürmüştür.

Ahmet Rıza Boşdurmaz, 24.12.1947 tarihinde vefat etmiş ve Kastamonu'ya defnedilmiştir.

1943 yılları arasında Kastamonu *Doğrusöz Gazetesi*'nde neşrettiği 28 şiirini ele aldık. İleride yapılacak olan derinlemesine bir araştırma Ahmet Rıza'nın şiir külliyatını ortaya koyacaktır.

Şair, cumhuriyet kurulduktan on beş sene sonra "Cumhuriyet Destanı"<sup>4</sup> adlı eserini Açığsöz Matbaasında bastırır. Bu esere Kastamonu il halk kütüphanesinde rastlayamadık. Fakat 29 beyitlik aynı adı taşıyan bir şiiri 29 Teşrinevvel 1942'de *Doğrusöz Gazetesi*'nde yayınlanmıştır.

Şair Ahmet Rıza Boşdurmaz'ın *Doğrusöz Gazetesi*'nde yayınlanan yirmi sekiz şiirinin konularını; daha ziyade felekten, parasızlıktan, yalnızlıktan şikayet; halk evlerini, İsmet Paşa'yı, Türk'ü ve Türklüğü, Kurtuluş zaferini, Cumhuriyeti öven konulara ilaveten aşk, hasret gibi konular oluşturmaktadır.

Ahmet Rıza Boşdurmaz şiirlerinde rindane bir tavır sergiler. "Ut, Tanbur ve Şarap"<sup>5</sup> isimli şiirinde şair, bu coşkun hallerini şu beyitlerle anlatır:

"Keyfim geliyor meclisi işret kurulunca  
Billür kadehim bâdei gülgüna dolunca

Nâra atarım cûşa gelip aşkına yarin  
Kanuna, uta, tanbura mızrap vurulunca"

Aruz vezni ile yazdığı şiirlerinde daha ziyade fâ'ilâtün/fâ'ilâtün/fâ'ilâtün/fâ'ilün kalıbını tercih etmiştir. Hece vezni ile yazdığı şiirlerinde de on birli hece ölçüsünü kullanmıştır.

## Sonuç

Sonuç olarak diyebiliriz ki Ahmet Rıza Boşdurmaz, aruz vezniyle Divan edebiyatı tarzında şiir yazan ender şairlerdendir. Şiirlerinde pek çok aruz hatası olmasına rağmen özgün mısralar yakalamıştır. Hece ölçüsüyle yazdığı şiirlerinde de orijinal mısralar ortaya çıkartan Boşdurmaz'ın şiirleri ve eserleri üzerinde şimdiye kadar hiçbir inceleme yapılmamıştır. Bu tanıtıcı yazıdan sonra Ahmet Rıza Boşdurmaz hakkında daha ciddi çalışmaların yapılacağını zan ve temenni ediyoruz.

## KAYNAKLAR

BOŞDURMAZ, Ahmet Rıza, *Türk Atalar Sözü*, Çankırı, 1933

ÇELENLİGİL, M. Nasih, *Doğrusöz Gazetesi*, Kastamonu, 3 Ocak 1948

*Doğrusöz Gazetesi*, Kastamonu, 1938-1943 yılları

4 Ahmet Rıza Boşdurmaz, *Cumhuriyet Destanı*, Açığsöz Matbaası, Kastamonu, 1938

5 Ahmet Rıza Boşdurmaz, *Ut, Tanbur ve Şarap*, *Doğrusöz Gazetesi*, Kastamonu, 10 Teşrinevvel 1941

## B-Eserleri

### 1-Türk Atalar Sözü kitabı

Ahmet Rıza Boşdurmaz emekli olduktan sonra bütün zamanını okuyup yazmakla ve halk dilinden muhtelif malzemeler toplayarak geçirir. Şairliğinin yanı sıra iyi bir folklor derleyicisi olan Ahmet Rıza görev yaptığı yerlerden, özellikle Kastamonu, Çankırı, Sinop bölgelerinden atasözleri derlemiştir. Boşdurmaz, derlediği bu atasözlerini Çankırlı Ahmet Talat'a göndermiş, Ahmet Talat da bazı düzenlemelerde bulunarak bu atasözlerini 1933 yılında neşretmiştir.<sup>3</sup> Eserdeki 4 binden fazla atasözlerini Ahmet Talat, harf sırasına göre sıralamış ve kitabı yazdığı giriş yazısında eser hakkında detaylı bilgi vermiştir.

### 2-Şiirleri

Ahmet Rıza hem hece hem de aruzla şiirler yazmıştır. Şiirlerini Çankırı ve Kastamonu'da çıkan gazetelerde yayınlamıştır. Aruz vezniyle yazdığı şiirlerini Divan şeklinde bir araya getirme teşebbüsleri olduğunu fakat bunda başarı sağlayamadığını Nasih Çelenligil'in yazısından anlıyoruz. Demek ki Boşdurmaz'ın Divan tertib edecek kadar fazla şiiri var. Biz bu yazımızda Boşdurmaz'ın 1938-

3 Ahmet Rıza, *Türk Atalar Sözü*, Çankırı 1933

## A) HECE ÖLÇÜSÜYLE YAZILMIŞ ŞİİRLERİ<sup>6</sup>

1-

BEYİM<sup>7</sup>

Derdsiz bir baş var mı acep alemde  
Her şahsın bir türlü derdi var beyim  
Kalmışız pek müşkül hüzn ü elemde  
Koca dünya geldi bize dar beyim

Paradır alemde her işin başı  
Parasız kaynamaz kimsenin aşu  
Arar isek eğer sadık yoldaşı  
Varsa paran odur sana yar beyim

Parasızlık başa büyük belâdır.  
İşbu belâ her belâdan fenadır  
Ağniyanın işi zevk u sefadır  
Nerede olsa anlar hoş yaşar beyim

Asaletle karın doymaz bir zaman  
Hayaletle karın doymaz bir zaman  
Hacaletle karın doymaz bir zaman  
Akiler boş durmaz iş tutar beyim

İnsan olan çalışmalı Rızaya  
Çalışmağa alışmalı Rızaya  
İş kulpuna yapışmalı Rızaya  
Ar edenler edemezler kâr beyim

2-

BEYİM<sup>8</sup>

Fesahetten,belâgetten urma dem  
Kebeneğin altında er yatar beyim  
Cesaretten,mehabetten urma dem  
Ummadığın bir taş baş yarar beyim

Hem cinsinin yakma sakın canını  
Söndürme ve yıkma hanumanını  
Nefse uyup heder etme kanını  
Kan dökeni derler kan tutar beyim

Surat asma kim gelirse yanına  
Mağrur olma şöhretine, şanına  
Halim bulun dostuna, düşmanına  
Her şahsı kendine eyle yar beyim

Mayesi bozuktan bekleme vefa  
Vefaya mukabil görürsün belâ  
Şekil ve suratca insandır amma  
Siretce ejderdir,yahut mar beyim

Yüze gülen her insanı yar sanma  
Simasına,etvarına aldanma  
Tatlı sözlerine Rızaya kanma  
Yar sandığın çıkar bir ağyar beyim

6 Şair, şiirlerini halk diliyle ve konuşma üslubuyla kaleme almış, gazete de hiç müdahale etmeden aynen yayınlamıştır. Biz bazı şiirleri -anlamı bozmadan- standart Türkiye Türkçesi formatına uyarladık. Mesela "cümhuriyet"i "cumhuriyet" yapmak gibi. Şiirlerdeki bazı noktalama ve imla hatalarını da giderdik. Fakat müdahale edemediğimiz imla ve noktalama hatalarının bizden kaynaklanmadığının altını çizmek isteriz.

7 9 Şubat 1940

8 13 Şubat 1940

3-

DEMİŞLER<sup>9</sup>

Hikmetler var atalar sözlerinde  
Kıyas kıyamete kalmaz demişler  
Kıymetler var atalar sözlerinde  
Gülen deli akıllanmaz demişler

Ormanlarda gezer tozar hayvanlar  
Anlarındır ferah-feza ormanlar  
Eksik olmaz dağ başında dumanlar  
Düşmansızca insan olmaz demişler

Her iş olur biter alemde  
Surur, keder baki değil alemde  
Sabret derd ü belâ geldiği demde  
Ölüme derman bulunmaz demişler

İnsan olan bazen uyar şeytana  
Mutlak düşer bir gün olur zindana  
Andan sonra girer rah-i sübhane  
Bulanmayan su durulmaz demişler

Nefse uyup eğri yola sapma sen  
Halik varken mahlukata tapma sen  
Hafî,celî Rıza isyan yapmasın  
Yapılmayan suç sorulmaz demişler

9 8 Mart 1940

5-

BULAMADIM<sup>10</sup>

Çok vilâyet ve kazada dolaştım  
Halime münasip dost bulamadım  
Âlimlere,cahillere ulaştım  
Birinde renk ve örnek bulamadım

Kimi makul işler ardında koşar  
Kimi safdilleri soymakla yaşar  
Kimi yüce dağlar,deryalar aşar  
Bir kaz bulup,buldurup yolamadım

Uğrattım başımı bin türlü derde  
Kaldım derya-yı gamde ve kederde  
Böyle imiş yazım levh u kaderde  
Âlâm ve ekdardan boş kalamadım

Ne insanlar gördüm işbu âlemde  
Kimi oynar,güler kimi matemde  
Derd ü mihnet kaygu,gussa âdemde  
Hayattan,varlıktan zevk duyamadım

Derd ü mihnet böyle gelmiş gidecek  
Bir birini velyü takip edecek  
Zalim felek daha bilmem nidecek  
Rıza derd çekmekten kurtulamadım

10 22 Mart 1940

6-

VARDIR<sup>11</sup>

Anlatayım köylümüzün halini  
Misafiri sever ihsanı vardır  
Dost yoluna ibzal eyler malinî  
Bu hususta şöhret ve şanı vardır.

Tarlasını,bahçesini sever o  
İşlerini sırasıyla görer o  
Yün eğirir,çorabını örer o  
Sandığında sığı,kırmanı vardır.

İplik alır dokur,diker gömleğin  
Terzi ölçer,biçer yeleğin  
Kendi yapar teknesiyle eleğin  
Takdirlere şayan iz'anı vardır.

Sapanını kurar kendi kendine  
Her bir şahsın kanmaz nush u pendine  
Kulak asmaz kâhinlerin fendine  
Keskin zeka,yüksek irfanı vardır.

El uzatmaz hükûmetin işine  
Uzadıp da tükürttürmez leşine  
Güldürmez ağıyarı yarı keşine  
Vatan,milletine candan sevgisi vardır.  
Keskin zekâ,âli vicdanı vardır.

7-

ZAHMETE<sup>12</sup>

Yitirdik (Akif) i o nuru irfan  
Hizmetler etmişdi yurda, millete  
Evsafini tadada yokdur imkân  
Anın için koşulmadım zahmete

Merhum üstad güzel eşar yazardı  
Hadis'e, Kur'an'a vukufutammı vardı  
Her hususta hakikati arardı  
Veda etti işbu dari mihnete.

Ender gelir böyle bir fazıl dehre  
İlimde, irfanda benzerdi bahre  
Zir-i hake girdi o beşuş çehre  
Gark olsun ilahi bahri rahmete:

Nar-i firakıla yanar yaranı  
Göz yaşları dökdü,döker ihvani  
Bu alemde büyükdü nam u şanı  
O bir alemde de irsün izzete.

Bu aleme gelen durmaz Rızaya  
Gidenlerden haber gelmez Rızaya  
Akıl ermez, fikir yetmez Rızaya  
Gelüp gitmekte ki sırr u hikmete

8-

CENGI<sup>13</sup>

[Yunus Emre] değerli bir şairdir  
Gelmez bu aleme akran u dengi  
Meslekinde , meşrebinde mahirdir  
Nefsile etmiştir savaş u cengi

İşbu dahi hakiki bir aşıktır  
İşk narile can u dili yanıktır  
Takdirlere, takdislere layıktır  
Dosdoğrudur, miyarı ve mahengi

Nazmu nesri hikmetlerle malidir  
Hurafattan, gıllugışdan halidir  
Düşüncesi ve efkârı âlidir  
Kökünden yıkmıştır sıhruneyrengi

İlahidir nazm u nesri, ahvali  
Akvalinden müstedeldir kemali,  
Kur'an, hadis asarının meali  
Kanunu aşka uygundur ahengi

Hayatını şeriatle geçirmiş  
Tarikat, hakikatle geçirmiş  
Marifetle, ibadetle geçirmiş  
Manevidir tac u, tahtı, evrengi

9-

HALKEVLERİ<sup>14</sup>

Halkevleri şanlı halkın evidir  
Bu evlerin halka hizmeti vardır  
Ölü değil, canlı Türk'ün evidir  
Haşra kadar izz ü rıfatı vardır.

Hastalara, bikelere bakar o  
Sönmüş ocakları bulur yakar o  
Mazlumların imdadına koşar o  
Gariplere rahm ü şefkati vardır.

Zulmü sevmez adalate aşıktır  
Sahavete, saadete aşıktır.  
Hamasete, celâdete aşıktır  
Adasına karşı savleti vardır.

Atalete, bekaletе düşmandır  
Sefahete, cehalete düşmandır  
Sefalete, kehanete düşmandır  
İlimde, irfanda sebatı vardır.

Cinayeti, kabahati red eder  
Hiyaneti, redaeti red eder  
Rezaleti, cebaneti red eder  
Rızaya ahrare hürmeti vardır.

10-

FELEK<sup>15</sup>

Hayr u şerri seçdiğim gündenberi  
Dünyayı başıma dar ettin felek  
Dürlü dürlü derd u gam u kederi  
Buldun, buluşdurdun bar ettin felek

Ehvalime rahm etmedin ağlattın  
Gözlerimden kanlı yaşlar çağlattın  
Felaket narile sinem dağlattın  
Bu zulmunla iftihar ettin felek

Bu çileler bir gün gelüp dolmaz mı  
Elem, keder, acep zail olmaz mı  
Mahzun gönlüm bir şadilik bulmaz mı  
İşim, gücüm ah u zar ettin felek

Cahillere verdin nan u nimeti  
Gafillere verdin nan u nimeti  
Atıllara verdin nan u nimeti  
Ne utandın, nede ar ettin felek

Alçaklıkta yoktur akranın, dengin  
Ne örneğin vardır nede rengin  
Rıza ile bitmez, tükenmez cengin  
Biriken derdi bişumar ettin felek

11-

BÜLBÜL<sup>16</sup>

Seher vaktindeki feryad u zarın  
Açtı derunümde bin yare bülbül  
Gonca güldür yarin ve dilşikarın  
Arz eyle derdini o yare bülbül

Bilâ aram daldan dala uçarsın  
Derdsizlere derd ü mihnet açarsın  
Gözlerinden kanlı yaşlar saçarsın  
Perişandır halin biçare bülbül

Sevdiceğin elden ele geziyor  
Ne ağyarı, nede yarı seziyor  
Bu süretle Mihrü delin eziyor  
Mal olmuştur yar u ağyare bülbül

İhtiyar et sabrı yeter ağlama  
Cuşa gelmiş sular gibi çağlama  
Ateş-i hasretle sinen dağlama  
Maşukun bağlarda var ara bülbül

Aşık olan cevr ü cefa çekmeli  
Gaygu, gussa, derd ü belâ çekmeli  
Alam ve ekdarı Rıza çekmeli  
Katlanmalı bu müşkül bare bülbül

12-

SEVDİĞİME<sup>17</sup>

Ateşi aşkınla yandım kül oldüm  
Sende kül ol yana yana sevdiğim.  
Hayatın zevkini yanmakta buldum  
Yan, yakıl da benze bana sevdiğim

Taştan katı imiş bağrın bi- vefa  
Ne göz yaşı tesir eder, ne reca.  
Cemalini ettirmedin tamaşa  
Üftade ne kana kana sevdiğim

Hançerini vur kalbime kan olsun  
Bu macera aşklara şan olsun  
Can u serim uğruna kurban olsun  
Kıymak ise kasdın cana sevdiğim

Aşk derdine derman bulunmaz derler.  
Can yakmayan, canan bulunmaz derler.  
Visaline imkân bulunmaz derler  
Dayanılmaz bu hicrana sevdiğim

Rahm eyle halime ey gonca dehen  
Mihnetinle harap oldu cism ü ten  
Rıza gibi derd ü belânı çeken  
Var mı acep bir divane sevdiğim

13-

HARABAT<sup>18</sup>

Mağrur olma male, mülke zahida  
Ağarmış saçların yükselmiş yaşın  
Mahbublerle iç şarabı daima  
Öldüğünde bir top bezdir yoldaşın.

Tarlan, bahçen varislere kalacak  
Varislerin sefahete dalacak  
Kimi kanun, kimi keman çalacak  
Kim dikecek bilmem baş ayak taşın

Oğlundan, kızından bekleme vefa  
Ahfadından, karından da ha keza  
Evlât, ahfat, fitne, fesattır sana  
Hayre çalış odur ancak yoldaşın

Harabat ehlini ağzına alma  
Anlar ile cenk ve cidale dalma  
Taassubundan vazgeç vebalde kalma  
Nefsi emmarenle olsun savaşın

Hayali işlerle Rıza uğraşma  
Tekkelere, türbelere yanaşma  
Harabata yan gel bu yoldan şaşma  
Şarab-ı halisdir ekmeğin aşın.

15 7 Mayıs 1940

16 14 Mayıs 1940

17 21 Mayıs 1940

18 31 Mayıs 1940

14-

FELEK<sup>19</sup>

Can yakmakta, kan dökmekte mahirsin  
Bulunmaz alemde akranın felek  
Lütfü ve kahir ikına kadirsin  
Söylenir dillerde destanın felek

Zengin, fakir elaman der elinden  
Korkar, yılar tufanından, selinden  
Zelzelenden, volkanından yelinden  
Pek korkunçtur sillen, tufanın felek

Ne örneğin vardır ve ne de rengin  
Ziruhlarla bitmez tükenmez cengin  
Gaddarlıkta yoktur eşin ve dengin  
Hesapsızdır kanın, kurbanın felek

Nedir bu yaddığın cürm ü cinayet  
Adl ü dad ile hürmet, riayet  
İnsafa gel zulmuna ver nihayet  
Varsa eğer dinin, imanın felek

Rıza senden rahm ü şefkat beklemez  
İzz ü rifat ve şerafet beklemez  
Devlet, nimet ve atıfet beklemez  
Düşmüşlere yoktur ihsanın felek

15-

CUMHURİYET<sup>20</sup>

Cumhuriyet hükûmeti âdildir  
Azım etmiştir dönmez adaletinden  
Bu şerefe, bu payeye naildir  
İlelebet düşmez şerafetinden

Sağlam kurulmuştur göçmez, yıkılmaz  
Onun ile cenkte başa çıkılmaz  
Mağlûp olup derelere tükılmaz  
Âdâsının yalnız mehabetinden

Sahavetinden yoktur akran ü dengi  
Şecaatte yoktur akran ü dengi  
Hamasette yoktur akran ü dengi  
Cihan titrer seyf-i celâdetinden

Böyle gayyur bir hükûmet gelmemiş  
Böyle cesur bir hükûmet gelmemiş  
Böyle vakur bir hükûmet gelmemiş  
Bu hassalar yüksek siyasetinden

Şosa, mektep, demiryolu yapar o  
Sarp dağlara tünel, kanal açar o  
Fabrikalar kurar milyar saçar o  
Bu da Rıza yurda muhabbetinden.

16-

GEÇENLERDENİZ<sup>21</sup>

Tarihlerde okunmakta şanımız  
Ordular yarup geçenlerdeniz  
Sayısızdır savaşımız, kanımız  
Adayı ot gibi biçenlerdeniz.

Yok gözümüz bir devletin yerinde  
Ne canında, ne de sim ü zerinde  
Harp açarsa âda günün birinde  
Su yerine kanlar içenlerdeniz.

Bahr u berde hür ve serbest yaşarız  
Fabrikalar kurar yollar yaparız.  
Bu uğurda milyarları saçarız  
Terakki yollarını seçenlerdeniz.

Bilâ sebep bir devlete, çatmayız  
Masumlara top ve tüfenk atmayız  
Suçsuzları suçlulara katmayız.  
Canı cana elhak ölçenlerdeniz.

Cengi sever ufağımız, irimiz  
Bu yolda ders verdi Rıza pirimiz  
Ya topraktır ya karadır yerimiz  
Bu alemde böyle göçenlerdeniz.

17-

ÜSTAD R. BOŞDURMAZ'A<sup>22</sup>

Destan-ı Yunus'u okuduk lâkin  
Duymadık bu nazmın şi'ri kanda  
Özden geçelim de soralım ilkin  
(Emre)yle (mahak)in kesri kanda

Işkın deryasıdır Yunus'un içi,  
Onu ihata bir gayretti hiçi  
Ezbere biliriz nazmını gerçi  
Ve lâkin bilmeyiz nesri ! kanda

Biz katrayız ondan Yunus ummansa  
Derya hiç sığar mı bir avuç tas'a  
Işkta ve ilimde olunca yasa  
Yunus'un kanunu seyri kanda

Senası müşkildir gelmez dilimden;  
Gelen bir şey varsa tahkik elimden..  
Yunus kanda doğdu, feyz aldı kimden?  
Vefatı ne zaman, kabri kanda

Yunus'a olmuşuz biz de dilbeste  
Gül aldık bağından hem deste deste  
Üstad! olmayınız sakın şikeste  
Böyle medhin cevaz yeri kanda

Ozanoğlu bilir, hem geçmez haddi,  
Bilmediği işe kılmaz tasaddi  
Tenevvür etmektir süâlden kasdı  
Ben kanda o destan eri kanda

İ. Ozanoğlu

19 6 Ağustos 1940

20 8 Eylül 1942

21 7 Eylül 1943, bu şiirin son kısmı 29 Eylül 1943 tarihli sayıda yayımlanmıştır.

22 Bu şiiri İhsan Ozanoğlu, Rıza Boşdurmaz'a yazmıştır(14 Mayıs 1940).

## B) ARUZ ÖLÇÜSÜYLE YAZILMIŞ ŞİİRLERİ

1-

AZİZ KONUK<sup>23</sup>

fâ'ilâtün /fâ'ilâtün /fâ'ilâtün /fâ'ilün

Şanlı (İsmet) şânına hürmet ve ta'zimat için  
Çıkdı istikbâline erkek, kadın halk bîşumar.

Makdeminle eyledin dilsir bütün uşşakını;  
Bu şerefle aşık u sadıkların bayram yapar.

Şarkta, garpte sevmeyen ve bilmeyen yoktur seni  
İşte toplandı huzurunda yine genç,ihtiyar

Bu ziyaret,bu tenezzül arzı şükranlar değer  
Eyledin işbu hususta hayli zahmet ihtiyar

İşteyorduk vech-i pakın görmeği çoktan beri  
Hamdülillah vasıl olduk maksada encamıkâr.

Müstehaksın arzı tazimata elhak müstehak  
Saygılarla eyleriz hoş âmediye ictisar

Menba-ı ilm ü hikemsin,sahib-i seyf ü kalem  
Mahzeni lutfü keremsin,bu fezail kimde var?

Vakıfı künhü umursun; madeni akl u şuur  
Müşkülâtın her vekâlet,her makam senden sorar.

Pek asıl bir nesle mensup olduğunda şüphe yok  
Cebhe-i pakinde envarı necabet şuledar.

İstikamet,adüdat,imran,terakki rehberin  
Kadrini takdir eder, tavkır eder ağıyar u yar.

Mihveri matlupta devreyler devairde umur  
Badema doğru gider şaşmaz bu saat, bu ayar.

Onsekiz milyon necip Türk emrine amadedir  
Bahtiyarsın ey ulu dahi ve önder bahtiyar

Uğramıştır felce işbu memleket inler durur  
Derdinin dermanını ancak bugün senden arar

Ver bu kitap hastanın emrazına şafi deva  
Kesk-i imran eylesün sayende bulsun itibar

Belli başlı yok bir iş, bir kesb ü kâr işsizlere  
Bu ecilden eyliyor avareler terki diyar.

23 Doğrusöz Gazetesi, 9 Aralık 1938

Hali gördün var mı istizaha hacet ve mahal  
Haneler ,hanlar, dükânlar, kaldırımlar rehnedar.

Eyle ibzal lutfunu bu belde de bulsun şeref  
Bu uğurda sevgili başın için ver bir karar.

Ver bize bir müjde mahzun diller olsun müsterih  
Eyleriz bu müjdeye,can u gönülünden intizar

Virdimizdir halisane bu dua şam u seher  
Ömrü ikbalin mezit etsin cenab- i girdigâr

2-

BUGÜN<sup>24</sup>

fâ'ilâtün /fâ'ilâtün /fâ'ilâtün /fâ'ilün

Artıyor, eksilmiyor alam u ekdarım bugün  
İstiyor ayyuka çıksın nale ü zarım bugün

Nar-ı hasret yaktı, yandırdı vücut iklimini  
Ağlamaktan başka yoktur sanma var kârım bugün

Kimse silmez eşk ü çeşmim, kimse sormaz halimi  
Derd ü gam, hüznü elemdir yaver u yarım bugün

Arzuhal etmek üzere bulmadım bir nüktedan  
Kimlere arz eylesem bilmem ki esrarım bugün

Çekdi ser eflâke ahımdan yine dud siyah  
Duymuyor bir kimse ahım görmiyor narım bugün

Dalmışam derya-yı aşka dalbınup durmaktayım  
Âcizim takdir u derkden yar u ağıyarım bugün

Nerde mecnun, nerde Leylâ, nerde Ferhad ü Şirin  
Anların bir namı kalmış elde ben varım bugün

Müptelâyı derd ü aşkın yare vuslat isterim  
Oldu nadanlarla hemdem yar u gaddarım bugün

Ettim istikrah cihandan cism ü canımdan Rıza  
Toprak olsun iştiyak ala isterim darım bugün

24 9 Ağustos 1940

3-

NADANLAR<sup>25</sup>

**Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün**

Var ahmaklar ki maymundan tekamül etti insanlar  
Deyüb ısrar eder bunda nadan oğlu nadanlar.

Bütün insanların aslı bir Adem, bir de Havvadır  
Bunu Kur'an beyan etmiş iken inkâr eder anlar.

Denizde, karada hadsiz, hesabsız dürlü mahluk var  
Doğar cinsile mahiler, yaşar cinsile hayvanlar.

O gafiller bu batıl fikre saplanmışta kalmıştır  
İnanmazlar getirsen de deliller, haylı bürhanlar.

Kabul etmez akıl, mantık, kıyas böyle hurafatı  
Zuhur etmiş, ider böyle daha bisud hezayanlar

Bu kanuni ilâhidir, gider haşre kadar böyle  
Gezer arslan ile arslan, gezer kaplanla kaplanlar

Getir bir maymunu yıllarca besle olmaz insan o  
O maymun mutlaka maymun, yine insandır insanlar

Hüküm vermez delili olmayan davaya bir hâkim  
Medarı hüküm için ister, sorar hüccet ve fermanlar

Nasıl teşbih ider bir maymuna akıl olan gendin  
Nedir insanlığa karşı bu isnatlar, bu bühtanlar

Uçar kuş kuş ile, baz baz ile, şahin de şahinle  
Yatar tilki ile tilki, yatar tavşanla tavşanlar

Yazıktır kablamiş evham fasid bunları yarab  
Akıl ver anlasunlar hilketi insanı bu insanlar

Bu batıl fikre etmez iştirak âlemde ârifler  
Güler işbu garib hale şuuru olsa hayvanlar

Bu abdallar bu suretle tefahur eylesün varsın  
Kulubu milleti sarsmaz bu ilânlar, bu ceryanlar

Sualim mantıkan, aklan budur echellere işte  
Aceb doğmuş mu kurtndan bir kuzu vîrsün cevab anlar

Bu davanın Rıza butlanına hüküm ü karar verdim  
Bulunmaz nakzına imkân kurulmuş olsa divanlar

25 16 Ağustos 1940

208

4-

RIZA BOŞDURMAZ'DAN<sup>26</sup>

**Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün/ Mefâ'ilün**

Vefa görmüş acep bir kimse var mı işbu âlemde  
Gelen bu âleme kurtulmamıştır mihnet ü gamden

Neler gelmiş, neler geçmiş gelüp geçmektedir elân  
Bu ahval hevîlnak başlamış tâ devri âdemden

Gelen durmaz giden gelmez bu bir esrarı hikmettir  
Gidenlerden haber gelmez sûrurden, hüzn ü matemden

Ne mümkündür doğup ölmekteki ahvali derk etmek  
Bu müşkül bir muammadır dem urma ilmi mahremden

Çekil bir köşeye kesrette vahdet âlemin seyret  
Sakın ayrılma gaflet eyleyüp bu rah-i eslemden

Geçirme ömrünü gamle elinde variken fırsat  
Güzellerle yaşa vazgeçme uddan, cam ile cemden

Bulup bir nevcivan bir bahçede, bir su kenarında  
Atıştır badeler al buseler ruhsarden, femden

Canım iyman ile çıksun yaşım altmış beşe erdi  
Budur arzu niyazım her zaman hallak-ı âlemde

Bihamdülillâh değildir (Lâ) Rıza ezkârım( illâ) dir  
Bu dersi almışem bezm-i eleste bir muallimden

5-

KALMAZ<sup>27</sup>

**Mef'ûlü/Mefâ'ilü/ Mefâ'ilü/fe'ûlün**

Bu köhne cihan yare de, ağıyare de kalmaz.  
Mazluma da, masuma da, gaddare de kalmaz.

Yap bir iyilik düşmanına senden utansın.  
Lutf ü keremin bir köşede, arada kalmaz.

Bülbül ötüyor bağçada olmuş güle aşık.  
O bağça ve gül bülbüle de, hare de kalmaz.

Emlâk ve akar, mansap ve cah, servet ü saman  
Memura da, esnafa da, tüccara da kalmaz.

26 6 Eylül 1940

27 1 Ekim 1940

209



Sanma kalacak böylece bu arz u semavat  
Ebbara da, enhara da, eşcara da kalmaz.

Ziruh tadacak mevt acısın vade gelince  
Kıymetli hayat ejdere de, mare de kalmaz.

Kalmış mı Timurleng'e, Süleyman'a, Selim'e.  
Ehyara da, eşrara da, ehrara da kalmaz.

Rahatla geçir ömrünü ferdayı düşünme  
Mecnune de, sermeste de, hoş yara da kalmaz,

Cari sulara atf-ı nazar eyle Rızaya  
Deryaya gider çağlayarak karada kalmaz.

6-

UT, TANBUR VE ŞARAP<sup>28</sup>

**Mef'ûlü/Mefâ'ilü/ Mefâ'ilü/fe'ûlün**

Keyfim geliyor meclisi işret kurulunca  
Billûr kadehim bâde-i gülgûna dolunca

Nâra atarım cûşa gelip aşkına yarin  
Kanuna, uta, tanbura mızrap vurulunca

Zâhid ne bilir meyde olan gevher-i hâsı  
Kâfirler içir der anı meydan sorulunca

Üftadesiyim tanburun, utun ve şarabın  
Ruhum sıkılır mey tükenip ut bozulunca

Ârif aramaz kevseri, hurîyi , behiştî  
Hâlis şarabı, çengiyi, mahbubu bulunca

Dünya verilir sanki bana işte onda  
Al bûse deyu yanıma cânan sokulunca

Sâkî dolaşır elde şarapla ve kebabla  
Sohbet dediğin olmalıdır böyle olunca

Sağlıkta olur zevk u safe, derd ü meşakkat  
Bunlar yok olur vâde gelip göz yumulunca

Terk etme Rıza ut ile tanburu, şarabı  
Malın kalacak vârise kabre konulunca

28 10 Ekim 1941

7-

MİLLÎ GURUR<sup>29</sup>

**fâ'ilâtün /fâ'ilâtün /fâ'ilâtün /fâ'ilün**

Barekâllah aldı cebren hakkı istiklâlini  
Ol sebepten arşa çıktı şanlı Türk'ün şöreti.

Etti Cumhuriyet ilân kâinata verdi şan  
Doğrusu şayanı şükrandır ulüvv ü himmeti.

Attı tahtından Vahid'i vermedi mühlet ana  
Sonra da a'vanına gösterdi râh-ı hicreti.

Çekti dâra, attı zındana vatan hainlerin  
Böylelikle elde etti duhter-i hürriyeti.

Kahr ü tedmir eyledi bir hamlede a'dasını  
Yok ecanipte bu kâ'ba vâsıl olmak kudreti.

Şaştı kaldı işbu hale şarklılarla garplılar  
Görmüyorlardı koca Türk'te bu havl ü kuvveti.

Kurdu âdil bir hükûmet kurt, koyun birlik gezer  
Tâ kıyamet payidardır adl ü dâdı şevketi.

Türk'ü ölmüş zannedenler anladı Türk ölmemiş  
Varlığın isbat için sarfetti cehd ü gayreti.

İftihar etsin yavuz Türk varlığıyla iftihar  
Artar eksilmez cihan durdukça kadr ü kıymeti

Mal ü canın Türk vatan uğrunda etmiştir feda  
Bekliyor serhadde daim hasmı mülk ü milleti.

Türk tahakküm, Türk taazzum, Türk tecebbür istemez  
Hakk u adle mültefittir zülme eyler lâneti.

Türkün istikbali parlak ordusu gayet yaman  
İstiyor daim hür olmak, budur anın hasleti.

Türk asildir, Türk neciptir, Türk şahidir, Türk vefî  
Hal ü istikbale uygundur sülûk ü siyreti.

İzz ü rifât , istikamet, rahm ü şefkat, âtifet  
Türk'te etmiştir tecelli, başka yoktur şirketi.

Türk tüfekten, süngüden, tayyareden etmez hazet  
Tâ ezelden böyle almıştır berat ü hücceti.

Kükremiş arslan gibi a'dasına eyler hücum  
Dâğu taşı titretir vallahi Türk'ün satveti.

29 4 Kasım 1941

Türk hurafat, Türk kehanet, Türk hikâyat dinlemez  
Silkinip attı başından böyle menhus illeti.

Elde baston , başta şapka daima Türk hür yaşar  
Yok başında hiç bir engel bundadır kudsiyyeti.

İlm ü fen, san'at, ticaret Türk'te etti ictima  
Kavrulur kendi yağıyla gayre etmez minneti.

Yer yüzünde şanlı Türk'ün yoktur akran ü eşi  
İnkılâbatından alsın yâr ü ağyar ibreti.

Şâhid ü âdildir âsârı ulüvv ü şanına  
Lâyemut âsârı celbetmekte velh ü hayreti.

Halisane bu duayı yâd ü tezkâr eylerim  
Payidar olsun cihan durdukça Türk'ün haşmeti.

Varsa göster Türk'e göster başka bir millet Rıza  
Eylemiş tahsil (Elest) bezminde ilm ü hikmeti.

8-

NASİHAT<sup>30</sup>

fâ'ilâtün /fâ'ilâtün /fâ'ilâtün /fâ'ilün

Ölsen aklıktan dahi namerde dökme yüz suyu  
Halini bir merde arzet o seni şadan eder

Rahm ü şefkat, hüsnü niyet, istikamet merdeddir.  
İste ondan gaye-yi amâlini ihsan eder

Zulmü istibdadı sevmez merdi kâmil hür yaşar  
Zalimi cebbara karşı kan döker isyan eder

Bir de bir, beş yüz de birdir mert için tokdur gözü  
Müstear bir varlığa dünya perest iman eder.

Aldanup simaasına her şahsı mert sanma sakın  
Mert odur kim derdine ihvanının derman eder

Gelmez iyilik bir zaman namerd elinden bil bunu  
Dostlarıyla mutlaka bir gün seni düşman eder

Bilmez insan kadrini insanı kâmil olmıyan  
Daima insanlara insanlığı insan eder.

Halini Allah'a arzet halk eder esbabını  
Müşkülâtın varsa derhal halleder, âsân eder

Verse zezem içme namerdin elinden ey Rıza  
Zehre benzer kusdurur kan mideni viran eder.

30 19 Aralık 1941

9-

ZAFER DESTANI<sup>31</sup>

fâ'ilâtün /fâ'ilâtün /fâ'ilâtün /fâ'ilün

Şanlı Türk'ün ordusu aldı yine bir şan bugün  
Hizmeti takdirlere, şükranlara şayan bugün

Kükremiş arslan gibi âdasına etti hücum  
İş bu harbi seyredenler oldular hayran bugün

Savletinden, kudretinden titredi arz u sema  
Böyle kanlı bir cidâl görmüş değil devran bugün

Bu uğurda yandı canlar, aktı kanlar bî şumar  
Oldu mağlûb ü perişan bil'umum düşman bugün

Türk tüfenkten, süngüden, tayyareden havf etmedi  
Verdi bir miktar esir, mecruh ve de kurban bugün

Astı, kesti bulduğu yerde heman âdasını  
Darı dünya oldu bu hunharlara zından bugün

Varlığın gösterdi ağyare ve yare şanlı Türk  
Varsa çıksın Türk'e bir eş, böyle akran bugün

Bu celâdet, bu hamaset, bu mehabet kimde var  
Etti âdasın perişan, hâk ile yeksan bugün

Görmemiştir halkı âlem böyle kanlı bir savaş  
Aktı harp meydanlarında su yerine kan bugün

Yaşasın izz ü şerefle Türk ve Türk'ün ordusu  
Türk'e mahsus yazdım işte bir kıt'a destan bugün

Kutlu olsun bayramın her bir günün ey şanlı Türk  
Attı ordun düşmeni bıarına tırpan bu gün

Yüz ağrıyle çıktı bu cenkten de ordun aferin  
Kalktı yurdundan muazzam bir belâ, tufan bugün

Yılmadı ordun ölümden, bombadan ve gülleden  
Sinesin etmişti topla süngüye kalkan bu gün

Şanlı ordunla dayandın evvelâ Allahına  
Allahın da fevz ü nusret eyledi ihsân bugün

Bahr ü berde üstün oldun bir sürü düşmanına  
Barekâllâh elde ettin lâyemut bir şan bugün

Can u dilden Hazreti Allaha şükret ruz ü şeb  
Olmamış mazhar bu ulvî lütfе bir insan bu gün

31 1 Eylül 1942

Geçti tarihe ne mutlu vasf-ı pak-i akdemin  
İş bu tarih ilmüne, irfanına burhan bu gün  
Rahm ü şefkat, adl ü insaf sende etmiş ictima  
Var mı milletlerde bilmem böyle bir vicdan bugün  
Şevk ile girdi bu harbe zabitan efrat Rıza  
Orduya etti kumanda Gazi- yi zişan bugün

10-

CUMHURİYET DESTANI<sup>32</sup>

fâ'ilâtün /fâ'ilâtün /fâ'ilâtün /fâ'ilün

Avni hakla, şanlı Türk aldı yine bir şan bugün  
İşbu şöhret, işbu şan şükranlara şayan bugün  
Bu hamaset, bu şehamet, bu celâdet kimde var  
Cuşa geldi, etti Cumhuriyeti ilân bugün  
Attı tahtından Vahid'i vermedi mühlet aman  
Oldu dünya alçağa, a'vanına zından bugün  
Padişahlık namını sildi, süpürdü ortadan  
Yakmadan can, dökmeden bîsud yere bir kan bugün  
Yıktı istibdad ü zulmü âferin bir hamlede  
Kurdu âdil bir hükûmet, bir ulu divan bugün  
Astı, kesti bulduğu yerde vatan hainlerin  
Etti câniler, şakiler arzı istiman bugün  
Yaptı akl ü fikre hayretler veren bir inkılâp  
Böyle müthiş vâkıat görmüş değil devran bugün  
Doğdu envarı adalet, ilm ü hikmet, marifet  
Nerde o zalim hilâfet, nerde o erkân bugün  
Müstehaktı aldı masum Türk ferahca bir nefes  
Yok başında müstebid bir şâh-ı hun eşan bugün  
Türk'ü kasmış ve kavurmuştu o gaddar, o rezil  
Ol sebepte Türk de etti zalime isyan bugün  
Türk güler, oynar demadem, zevk u sohbetler yapar  
Zulmü istibdad ricali ağlamakta kan bugün  
Yaptı mektep, fabrika yapmakta Türk râh-i hadid  
Yurtta mevcut türlü âsar, lâyemut umran bugün

Muktedir ellerde işler mihverinde devreder  
İş başında var olanlar sahibi irfan bugün

Elde baston, başta şapka, badema Türk hür yaşar  
Kalktı üstünden muazzam bir belâ, tufan bugün

Böyle âdil bir hükûmet, bir idare nerde var  
Bir gezer kurtla koyun, tazı ile tavşan bugün

Yoktur akran ü naziri barb ü darpta bir daha  
Varsa çıksın yer yüzünde Türk'e eş, akran bugün

Adl ü daddır rehberi umran, terakki gayesi  
Elde etmiş böyle bir düstur, pilân, mizan bugün

Türk'te yoktur mekr ü hile, kin, garaz, kibr ü gurur  
İstikamet uğruna eyler fedayî can bugün

Türk'te etmiştir tecelli rahm ü şefkat, âtıfet  
Olmayan yok lûtf ü bî pâyânına hayran bugün

Türk hurafat, Türk kehanet, Türk hikâyat dinlemez  
Eylemiştir ilm ü fenne, hikmete iman bugün

Türk'te etmiş ilm-i teşrih, ilm-i tıbda inkişaf  
Derdine bulmuş bihakkın bir deva, derman bugün

Türk'ü ölmüş zannedenler anladı Türk ölmemiş  
Etti tasdik varlığın vallahi dost, düşman bugün

Bahr ü berde, âsümanda Türk ezilmez bir zaman  
Var elinde böyle bir hüccet, berat, ferman bugün

Türk'ün istikbali parlak, ordusu gayet yaman  
Bekliyor her an hudutta bir sürü arslan bugün

Hüsn ü suret, hüsn ü siret, hüsnü ahlâk Türk'tedir  
Türk'e vermiş bu hasâlı haliku'l ekvan bugün

Söylenir dillerde Türk'ün tâ kıyamet şöhreti  
Var mı milletlerde bilmem böyle nam, unvan bugün

Geçti tarihe ne mutlu vasf-ı pak-i akdesi  
İşbu tavsif fazlına, irfanına burhan bugün

İşbu tarihî günü var kuvvet ile kutlular  
Bil'umum erkek, kadın bayram yapar şâdan bugün

Türk'teki evsafi ta'dad eylemek kabil değil  
Hâme-i aczimle yazdım bir kısa destan bugün

Türk esaret zincirin kırdı, kopardı ey Rıza  
Kesti eşraf, hanedan, â'yan birer kurban bugün

32 29 Eylül 1942, bu şiirin son kısmı 5 Kasım 1942 tarihinde yayımlanmıştır.

11-

BÜYÜK BAYRAMI KUTLAMA<sup>33</sup>

fâ'ilâtün /fâ'ilâtün /fâ'ilâtün /fâ'ilün

Barekâllah şanlı Türk aldı yine bir şan bugün.  
İş bu şan takdirlere, şükranlara şayan bugün.

Etti Cumhuriyeti ilân kâinata verdi şan.  
Kurdu adil bir Hükûmet bir ulu divan bugün.

Attı tahtından Vahid'i vermedi mühlet aman.  
Kaldı Türk'e muhteşem tahd u saray ayvan bugün.

Padişahlık namını kaldırdı derhal ortadan.  
Yakmadan can dökmeden nahak yere bir kan bugün

Kaldı dillerde hilafet saltanat unvanları.  
Nerde o menhus hükûmet nerde o erkân bugün.

Bu cesaret bu mahabet bu celadet kimde var.  
Okudu bu erzele bu zalime meydan bugün.

Buldu fırsat kaçtı İstanbul'dan alçak bir gece.  
Oldu İstanbul bu şerrunnase bir zından bugün.

Yoktu onda Türk'e hörmət rahm ü şefkat atıfet.  
Ol sebebden Türk'te etti haine isyan bugün.

Şaştı kaldı iş bu hale şark u garp dahileri.  
Görmiyorlardı bu Türk'te böyle kudret can bugün

Türk esaret zincirin kırdı kopardı akıbet.  
Kesti eşraf haneden ayan birer kurban bugün.

Satvetinden, savletinden titriyor dağ taş butün.  
Etti caniler, şakiler arzı istiman bugün.

Türk'ü ölmüş zannedenler anladı Türk ölmemiş.  
Etti tastik varlığın vallahi dost düşman bugün.

Harb ü darpta yoktur akran-i naziri bir daha.  
Varsa çıksun bir düvelde Türk'e eş akran bugün.

Yaptı akl u fikre hayretler veren bir inkilâp.  
Görmemiştir böyle şanlı inkilâp devran bugün.

Türk'ün istikbali parlak ordusu gayet yaman.  
Bekliyor serhatde nöbet bir sürü arslan bugün.

Türk tüfenkten süngüden, tayyareden etmez hazer  
Sinesin eyler tüfenge süngüye kalkan bugün.

Din vatan uğrunda etmiştir eder canın feda.  
Türk'e can vermek denizde, karada asan bugün.

İlm-i tıp san'at ticaret Türk'te etmiş içtima.  
Olmayan yok fazlına irfanına hayran bugün.

Yurt içinde bir terakki bir teceddüt başladı.  
Aşikârdır bişumardır her nevi ümran bugün.

Mihveri matlupta devreyler devairde umur.  
İş başında var olanlar sahib-i vicdan bugün.

İşbu tarih günü tesit eder ve kutlular.  
Bilumum genç, ihtiyar zengin, fakir candan bugün.

Türk'teki evsafı saymak kabil değil.  
Yazdı Boşdurmaz Rıza da bir kısa destan bugün.